

Projekt školy Jana Pavla II. v Maramu

Indie: Tragédie v Uríse zdaleka neskončila

Návštěva indických salesiánů v Praze

Kde je kříž nejtěžší – zpráva o pronásledování křesťanů

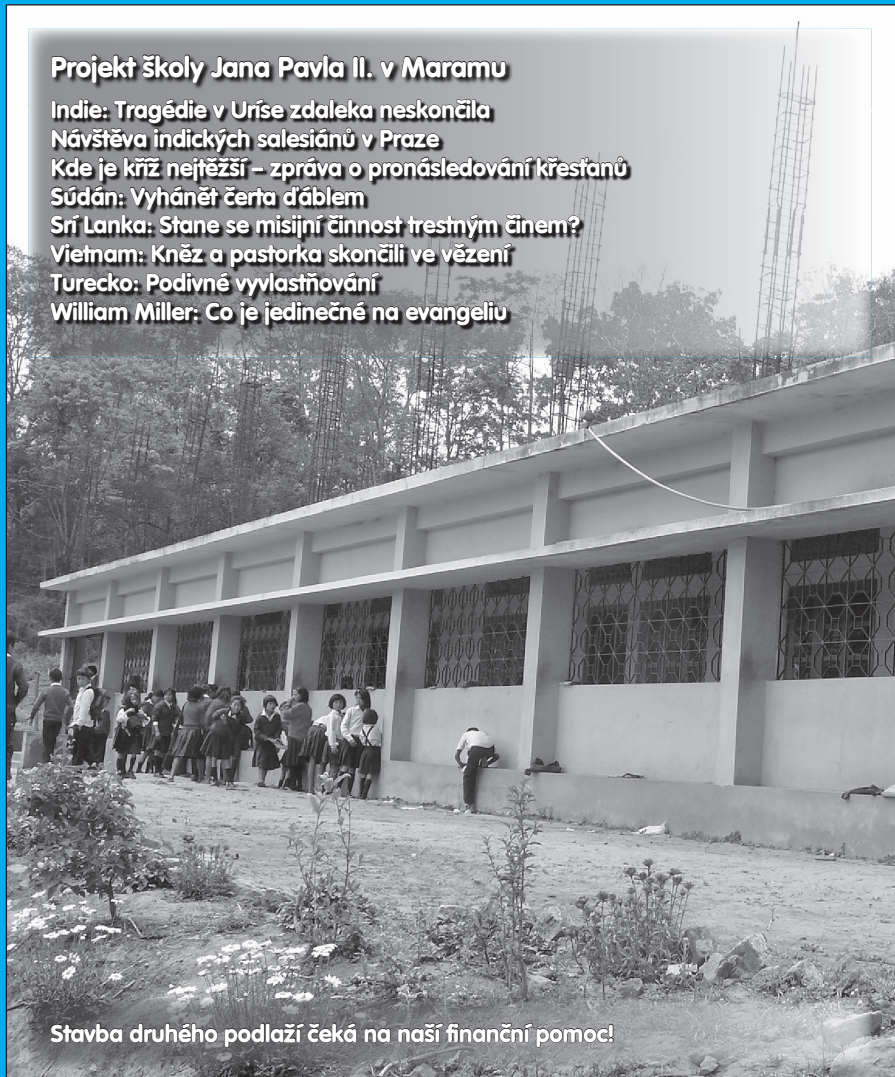
Súdán: Vyhánět čerta ďáblem

Srí Lanka: Stane se misijní činnost trestným činem?

Vietnam: Kněz a pastorka skončili ve vězení

Turecko: Podivné vyvlastňování

William Miller: Co je jedinečné na evangeliu

Stavba druhého podlaží čeká na naši finanční pomoc!

ZDARMA

ZPRAVODAJ KLN / ROČNÍK 18

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

Vážení přátelé CSI!

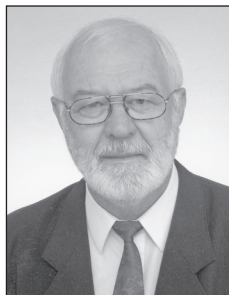
Máme za sebou už půlku letošního roku. Rádi vám všem děkujeme za vaše štědré dary. Krize se na nich ani nijak výrazně neprojevuje. Od vydání minulého zpravodaje došlo pro naši organizaci CSI ke dvěma významným událostem. Tou první je fakt, že CSI – Česká republika bude v příštím roce pořadatelem výroční konference CSI. Praha bude místem setkání celého mezinárodního společenství CSI. Organizátorská země také pořádá na závěr konference, zpravidla v sobotu, takzvaný Otevřený den. Během něj budete mít možnost seznámit se s vedením CSI z Curychu i s představiteli národních organizací v dalších zemích. Počítáme s vaší hojnou účastí. Konání konference plánujeme na druhou polovinu října a o zajišťování akce vás budeme podrobně informovat.

Druhou významnou a radostnou událostí byla návštěva dvou salesiánů z Indie v Praze. O návštěvě a našem příslibu finančně podporovat dostavbu školy pro chudé děti na severu indického svazového státu Manipur zde také podáváme zprávu. Nechybí také článek o situaci křesťanů po pogromech ve svazovém státě Urísa. Můžete se dočíst i o Súdánu a o porušování náboženské svobody v dalších zemích. Na závěr uvádíme také něco málo o islámu v článku: Co je jedinečné na evangelii.

Máme za sebou také první letošní volby. V ČR dopadly poněkud rozporuplně. Znepokojivá je především nízká volební účast a konstantně vysoká podpora KSČM. Lacině zdůrazňování jistot některými politickými stranami bylo také zcela krátkozraké. Je třeba si uvědomit, že jistoty, pokud vůbec jsou, získáváme jen tvrdou a poctivou prací. Potěšitelnější už byly výsledky voleb v rámci EU, kde snad lze očekávat zmírnění dopadů multikulturalismu a podporu solidarity a tradičních hodnot západní civilizace.

Pro nás křesťany je ale politika přece jen až druhořadá. Mohli jsme také sledovat cestu papeže Benedikta XVI. na Blízkém východě. Je neuvěřitelné kolik zásadních projevů během své návštěvy pronesl. Chci se s vámi podělit o jeho obhajobu rozumu při řeči v mešitě Husajna bin Talála v Ammánu, kde hovořil o úkolu a výzvě, „abychom v kontextu víry a pravdy kultivovali rozsáhlý potenciál lidského rozumu. Křesťané skutečně Boha kromě jiných způsobů popisují jako tvůrčí Rozum, který pořádá a vede svět. A Bůh nás obdařuje schopností, abychom se na jeho rozumu podíleli a jednali tak v souladu s tím, co je dobré. Muslimové ctí Boha, Stvořitele nebe i země, který mluvil k lidstvu. A jako věřící v jediného Boha víme, že lidský rozum je sám o sobě Božím darem a pozvedá se na vyšší úroveň, je-li osvětlen světlem Boží pravdy. Když lidský rozum pokorně svolí, aby byl očištěn vírou, není ve skutečnosti nijak oslaben, ale naopak posílen v odporu vůči předsudkům a ve snaze přesáhnout vlastní omezení. Lidský rozum je tak posílen v závazku sledovat svůj vznešený cíl služby lidstvu, formovat naše nejhlubší společné touhy a namísto manipulace či omezování povzbuzovat veřejnou diskusi. Ryzí přilnutí k náboženství, jemuž je jakékoliv omezování mysli vzdáleno, proto rozšiřuje možnosti lidského porozumění. To chrání občanskou společnost před výstřelky nezvladatelného „já“, které tihne k absolutizaci toho, co je konečné, a k zastíňování toho, co je nekonečné. Umožňuje také, aby svoboda byla uplatňována v souladu s pravdou, a obohacuje kulturu, když jí poskytuje vhled do všeho, co je pravdivé, dobré a krásné. Křesťané a muslimové jsou společně pobízeni, aby hledali všechno, co je spravedlivé a správné...“

Přeji vám vše dobré do následujících dnů.

František Kopečný

Tragédie v Uríse zdaleka neskončila

O raziích extrémistických hinduistů především v indickém spolkovém státě Uríse jsme již referovali. Násilí proti křesťanské menšině však probíhalo i v dalších státech Indie a uklidnění snad přinesou až výsledky posledních voleb, ve kterých nezískala vysněné pozice strana hindských extrémistů. Osobní svědectví arcibiskupa Rafaela Cheenatha vám situaci v Indii přiblíží.

V průběhu nejtěžších protikřesťanských pogromů za poslední léta bylo vloni zabito v Uríse nejméně 118 křesťanů, 18 tisíc bylo zraněno a 53 tisíc vyhnáno ze svých domovů. Oficiálně je násilí od ledna ukončeno. Ale křesťané se nemohou zbavit strachu z dalších hrůzných činů. Příčinou se může stát nevyjasněná vražda hinduistického extrémisty. Ten byl v březnu zabit pravděpodobně opět maoisty. Tento krvavý čin vzbudil u mnoha křesťanů obavy, protože jim připomenul loňskou vraždu předáka radikálních hinduistů Swami Laxmanananda Saraswatiho, kterou mají na svědomí rovněž maoisté. Vina byla ale svedena na křesťany. Atentát se stal záminkou rozsáhlých a krutých pogromů proti křesťanům v Uríse.

„Bylo to pro mne zlé vidět, jak je vše, co jsme za uplynulých 25 let vybudovali, zničené,“ prohlásil arcibiskup z Cuttack-Bhubaneswaru ve státě Urísa Rafael Cheenath. Ještě pořád je pro většinu křesťanů nesmírně těžké vrátit se do svého bydliště. Vzhledem k obrovským škodám a tisícům stále ještě zbořených domů jsou tak křesťané prakticky postaveni před volbu konvertovat k hinduismu, nebo zmizet. V pozadí násilí organizovaného proti křesťanům je snaha hinduistů získat moc pomocí hlasů příslušníků domorodých Indů (Adivasis) a dalitů, tzv. „nedotknutelných“. Hinduisté vyčítají církvi, že svou hmotnou podporou a vzděláváním

právě těchto nejnižších kast pohřbívá kastovní systém. Ten, ač oficiálně opuštěn, je stále indickou společností přijímán, a to převážně poškozenými skupinami obyvatel.

Nouzové ubytování pro vyhnané křesťany (CLA)

Arcibiskup označil podporu indických státních orgánů za nedostatečnou. Zásahy státu byly pomalé a liknavé. Neprůjezdnost cest, způsobená troskami zbouraných domů, posloužila jako dobrá výmluva pro policii, že nebyla na místě včas. „Opakovaně jsme žádali jak u vlády, tak u místních úřadů o zastání a policejní pomoc. Byli jsme vytvrvali ujišťování, že přijdou. Ale nepřišli nikdy,“ vzpomíná arcibiskup. Vláda země a indická média čekaly nejprve na to, až ministerský předseda upozorní na situaci v Uríse světovou veřejnost.

CSI nebrala vážně ujišťování indické vlády, jejíž prohlášení o návratu k „normálnosti“ v Uríse znělo jako výsměch. CSI se obrátila prostřednictvím velvyslanectví na indickou vládu, která sice nemá v multinárodnostní, kulturně a nábožensky členité zemi, kde se mluví stovkami jazyků, situaci jednoduchou, ale lhostejnost k osudům zraněných a vyhnaných indických občanů v Uríse je tragická.

Všechny vás prosíme o vytrvalé modlitby za křesťany v Uríse a vyplnění protestní karty adresované Velvyslanectví Indie v České republice.

Návštěva z Indie a projekt školy Jana Pavla II.

Návštěva z Indie a projekt školy Jana Pavla II.

CSI v České republice už patnáct let podporuje salesiánské školy v severozápadním indickém federálním státě Manipuru. Soustavná a štědrá pomoc českých dárců a dobrodinců, která prostřednictvím salesiánských kněží P. Jana Meda, P. George Menampampila a P. Jose Palelyho mohla být použita na vzdělávání chudých dětí a studentů, má nezanedbatelný vliv na zlepšení životních perspektiv zaostalého indického regionu. Pomoc v následujících několika letech bude určena na dostavbu školy Jana Pavla II. v Maramu.

Ve dnech 4. – 5. května 2009 navštívili Českou republiku P. Jose Palely a P. Joseph Pampackal, salesiáni z Indie. Návštěvu organizačně podpořil výkonný ředitel CSI-ČR František Kopečný, který indické hosty doprovodil z letiště a provedl Prahou. V pondělí odpoledne se pak konalo společné jednání, kterého se zúčastnil i místopředseda CSI-ČR Petr Matyáš. Hovořilo se o situaci v Manipuru, který je neustále sužován frakčními boji jednotlivých etnických skupin usilujících o státní nezávislost. Při zajišťování dodávek zbraní a potravin ozbrojenci často používají mafiánské praktiky a pod hrozbou násilí vykořisťují místní už tak velmi chudé venkovské obyvatelstvo. I za této složité situace v regionu pokračuje činnost salesiánských vzdělávacích institucí Dona Bosca. Jménem CSI-ČR bylo salesiánským hostům věnováno Pražské Jezulátko, které bude v Indii oděno do tradičních indických šatů. Otec Jose společně s otcem Josephem darovali představitelům CSI překrásnou ručně vyšívanou šálu a předali jim také publikaci otce Jana Meda, českého misionáře v Manipuru, a další informační materiály. Při společné večeři byla vyhodnocena podpora CSI

indickým institucím v Manipuru. Otec George Menampampil, jemuž byla při jeho krátkém působení v Tamenglongu poskytnuta ze štědrých darů pro CSI „první pomoc“ pro zuboženou školu a internát pro chudé, bude pokračovat v koordinační pozici přímo v hlavním městě Indie Novém Dillí.

František Kopečný předává P. Jose Palelymu sochu Pražského Jezulátka.

Pomoc Manipuru však zůstává prioritou CSI v České republice i nadále. Při setkání bylo rozhodnuto, že CSI-ČR podpoří v následujících letech stavbu druhého patra ško-

Otec Joseph Pampackal (uprostřed) s Františkem Kopečným a Petrem Matyášem z CSI-ČR

ly Jana Pavla II., kterou společnými silami vybudují chudí lidé v oblasti, aby jejich děti měly lepší vyhlídky na budoucnost. Předběžně se odhaduje, že na financování projektu bude potřeba dvou let. V následujícím článku je tento program detailněji představen.

Salesiánští kněží se za účasti Františka Kopečného setkali v úterý 5. května také s P. Evženem Rakovským, Tomášem Petřujem, P. Josefem Kopeckým a Janou Švecovou, aby prodiskutovali možnost spolupráce

v oblasti dobrovolnictví. Provincie Dimapur má zájem o české dobrovolníky (zdravotní sestry, učitele, apod.). Indickým hostům byl představen český program Cagliari (www.mladez.sdb.cz/cagliari-salesiansky-volontariat). Po návratu do Indie budou projednány možnosti působení českých dobrovolníků v Indii a naopak. Nelze ovšem ignorovat nesnadnou bezpečnostní situaci v regionu a otázkou také zůstává poněkud problematické získávání pracovních povolení.

Dostavba školy v Maramu ve státě Manipur

Maram se nachází v hornatém severu státu Manipur nedaleko hranic s dalším státem severovýchodní Indie Nagalandem (v tomto státě se nachází i sídlo salesiánské provincie Dimapur). Je to vesnice nyní oživená působením salesiánů. Ti zde mají řadu škol, učilišť a domovů pro studenty. Otec Med zde zahájil misionářskou práci a byl Ježíšovým pioný-

rem pro místní kmeny. I proto se na nás s důvěrou obrací následovníci otce Meda s prosbou o pomoc při dostavbě školy.

Žadatelem o pomoc je P. Jose Palely. Kněžskou službu vykonává již osmnáct let. V posledních devíti letech odpovídal za vybudování vysoké školy Don Bosco Col-

Odesílatel:

Odesílatel:
Christian Solidarity International
P.O. Box 8
750 11 Přerov
Czech Republic

Známka
10 Kč

His Excellency
D. P. Srivastava
Embassy of India (Indická ambasáda)
Milady Horákové 60/93
Holešovice
Praha 7
Česká republika

lege v Maramu, kde je zároveň rektorem a představeným instituce. Jeho asistentem je P. Josef Kindo.

Stručný popis regionu

Severovýchodní Indie je částí tropického deštného pralesa a tropických střídavě vlhkých a monzunových lesů, které se rozprostírají od podhůří Himalájí až na malajský poloostrov. V Assámu jsou na úpatí Himalájí vůbec největší srážky na světě. Tato zeměpisně izolovaná oblast je velmi hornatá. Hory pokrývají 70 % terénu. Zemi kopců často zahalenou oblaky obývají různé a jazykově velmi rozdílné kmeny. Říká se jí Asie v malém. Bohatá indická různorodost není nikde tak zjevná jako v severovýchodní Indii, která sousedí s Bhútánem, Čínou, Barmou (Myanmar) a Bangladéšem. S Indií ji spojuje jen 20 km široký „Silguri Neck“ (kuřecí krk). Všechny sedm států (říká se jim také „sedm sester“) obývá pouze 31,1 milionů lidí. Zato se jedná o nejpestřejší směs kmenů a jazy-

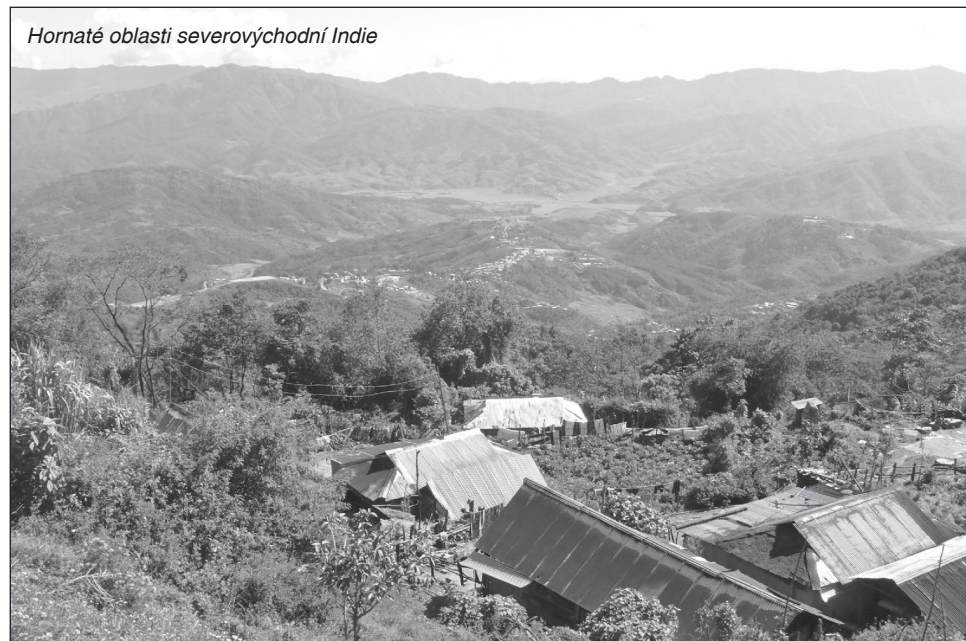
ků v Asii. Každý kmen má svoji kulturu, tradice a jazyk.

Umístění objektu a situace v regionu

Maram se nachází v okrese Senapati na severu státu Manipur. Svazový stát Manipur sousedí na východě s Barmou, na severu s Nagalandem, na západě s Assámem a na jihu s Mizoramem. Lord Irwin jej popisuje jako „Švýcarsko Indie“. Manipur je osídlen třemi etnickými skupinami – Meitei v údolí, kmeny Naga a Kuki-Chin na kopcích. Kromě toho sídlí ve státě mnoho minoritních společností ze sousedních států Indie.

Zeměpisně lze Manipur charakterizovat jako zemi dvou rozdílných území: hornatou část s hlubokými údolím a rovinami (dva dva vyschlých jezer) s intenzivním zemědělstvím. Nachází se zde 600 km² velké jezero Loktak. Dešťové vody jsou odváděny mnoha menšími toky, které se slévají do řek Barak (teče do Assámu) a Manipur, který teče do jezera Loktak. Průtok je velmi

Hornaté oblasti severovýchodní Indie

kolísavý. Za monzunových dešťů působí řeky velkou erozi.

Půda je na kopcích načervenalá od železa, v údolích naplavená. Srážky se pohybují od 933 mm/rok v Imphálu (hlavní město státu) do 2593 mm k v Tamenlongu. Teplota se pohybuje od nuly do 36 stupňů Celsia.

Okres Senapati (asi 2 stupně nad obrátníkem Raka) sousedí na jihu s okresem Imphal, na východě s okresem Ukhrul, na západě s okresem Tamenlong a na severu se státem Nagaland. Jeho rozloha je 3271 km²

a má 210 tisíc obyvatel. V okrese je nejnižší gramotnost v Manipuru. Gramotných mužů je 46 procent, žen však jen 36 procent!

Maram, působiště salesiánů, se nachází na severu okresu. Jeho obyvatelé milují pokoj. Jsou velmi hrdí na své slavné dny před příchodem Britů, i když se dokázali okupaci rychle a v klidu přizpůsobit. Mnozí se přesídlili z kopců k silnici, která se oficiálně nazývá National Highway. Ve skutečnosti se však nejedná o žádnou dálnici, ale spíše o hodně vytlučenou silnici třetí třídy. Místní obyvatelé

We are deeply concerned about the situation of Christians after the attacks in the federal state of Orissa. We understand that mostly Hindu state considers Christians as foreign element that disturbs the profoundly rooted caste system. We ask in prayers so that this system would not become a fertile soil for the growth of Marxist forces in India. We have much experience with their tactics and strategies. But unlike them, we would like to assure you that activities of Christians will contribute to the stabilization of your country. We ask you for effective protection and necessary material aid for displaced Christians.

Yours sincerely and respectfully,

Place, date / Místo, datum

Signature / Podpis

Jsme velmi znepokojeni situací křesťanů po pogromech ve svazovém státě Uríse. Chápeme, že převážně hinduistický stát bere křesťany jako cizí prvek narušující hluboce vžitý kastovní systém. Modlíme se však za to, aby se tento systém nestal živnou půdou pro růst marxistických sil v Indii. Máme s jejich taktikou a strategií velké zkušenosti. Na rozdíl od nich vás ujišťujeme, že aktivity křesťanů přispějí ke stabilizaci vaší země. Prosíme o účinnou ochranu a nezbytnou materiální pomoc pro vyhnané křesťany.

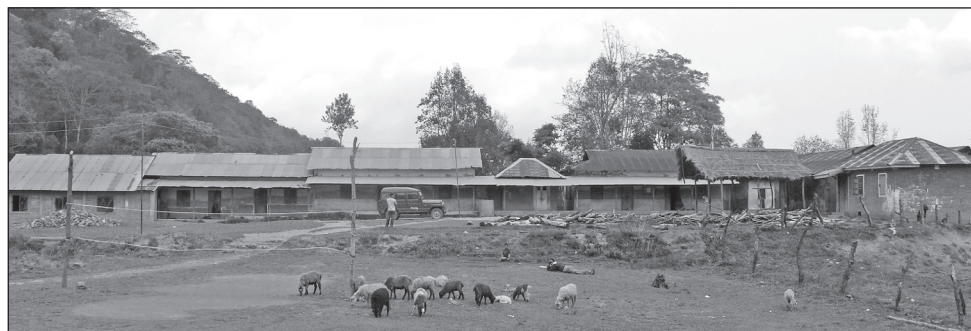
Peníze od štědrých dárců CSI budou věnovány na stavbu druhého podlaží školy.

jen pomaličku začali přebírat od anglických baptistických misionářů vzdělávací systém. Indickou vládou jsou však stále považováni za primitivní kmeny. Na tomto malém území žije 22 různých kmenů a národnostních menšin. Rozdíly v jazycích jsou mezi některými dokonce tak velké jako mezi češtinou a maďarštinou!

Převážná část obyvatel však zůstává v původních vesnicích na kopcích, které jim vždy poskytovaly bezpečí. Jednou z nich je i Maram Khullen. Žije v ní více než tisíc rodin a z administrativních důvodů je rozdělena do tří částí. Lidé z vesnice darovali pozemek

a kvůli špatným komunikacím nelze využívat bohaté místní zdroje. Na rozdíl od Assámu se zde čaji nedaří. Problematická je i bezpečnostní situace zhoršovaná agresivitou bojůvek usilujících o samostatnost. To vše je potom příčinou chudoby lidí.

Většina vesničanů farmaří. Závisejí na jedné úrodě ročně a tam, kde se dá zavlažovat, mají úrody dvě. Brzy po sklizni rýže se lidé díky vzdělání a lepší informovanosti snaží využívat omezených možností dopravy a prodávat na trzích navíc vypěstované brambory a zeleninu. Překážkou rozvoje obchodu jsou sociální a politické nepokoje.

Misie Dona Bosca

pro stavbu misie, protože do centra v Maramu je to déle než hodina cesty. Základní škola se nyní nachází v primitivních přístřeších z bambusových rohoží. Od 6. třídy už žáci musejí docházet do Maramu. Protože stávající prostory jsou naprosto nevyhovující a nebezpečné, začalo se se stavbou nové školy. Peníze se ale podařilo zajistit jen pro jedno podlaží. Je třeba postavit i patro další, aby bylo možné opustit starou školu.

Potřeba podpory

Celá oblast je nedostatečně rozvinutá, naprosto chybí infrastruktura, strmé hlinité kopce velmi ztěžují budování komunikací a v období dešťů dochází k četným sesuvům strhávajícím stávající nedostatečně zpevněné cesty. Pro kámen je třeba dojet až k řekám v hlubokých údolích. Zcela chybí průmysl

Misie Dona Bosca je jedinou organizací, která se zasazuje o vzdělávání. Státní školy jsou zcela nefunkční, a proto ztratily důvěru lidí. Stát platí učitele naprosto nedostatečně, a ti pak nechtějí učit. Základní vzdělání je důležité v každé společnosti. Většina lidí však nemá prostředky pro zaplacení nákladů na vzdělání.

Zdroje příjmů a cíl pomoci CSI

Jedním ze zdrojů financování vzdělání je školné, které se vybírá od žáků a studentů. Jak již bylo uvedeno, studenti pocházejí z chudých rodin, a tak je školné stanoveno na ještě dosažitelné úrovni 120 rupií na měsíc (asi 2 eura). Studentů je 415. Někteří z nich (sirotci apod.) však mají úlevu a platí ještě méně a většinou potřebují ubytovat.

I skromné učebny mohou dát dětem vyhlídky do budoucnosti.

Hlavním cílem této pomoci je zajistit nezbytné ubytování a potřebné prostory pro výuku dětí až do 7. třídy základní školy. Otec Jose Palely spoléhá na štědrost dárců, kteří se chtějí podílet na zajištění vzdělání pro nejchudší děti. Je potřeba zastavět plochu 108x30 stop (asi 35x10 metrů) při ceně 700 rupií za čtvereční stopu, což představuje 34 892 euro.

Takto by měla vypadat škola Jana Pavla II. po vybudování druhého patra. ↓

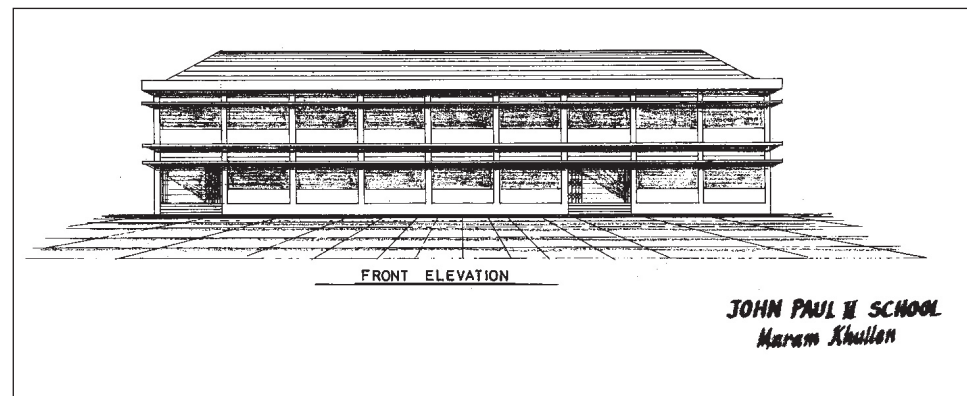
Organizace a zajištění stavby

Za organizaci a zajištění stavby bude odpovídat salesiánská komunita v Maramu a osobně její farář P. Josef Kindo a P. Jose Palely, ekonom provincie. Obdarovaní se budou přímo podílet na stavbě, rodiče dětí budou na stavbu zajišťovat kámen a dřevo a pomáhat s dopravou dalšího materiálu.

Závěr

Na závěr popisu projektu otec Jose dodává: „Vaše štědrost dovrší nejen snahy misionářů-pionýrů, otců Jana Meda a později Petera Bianchiho, Josepha Edukana a mnoha dalších, ale i otce Jose Nedumattathila, zastřeleného na koleji v Maramu dosud neznámým střelcem v roce 1997. Kolej v Maramu má nyní 1475 studentů a letos první z nich budou skládat univerzitní bakalářské zkoušky. Ve státě sužovaném sociálně-politickými problémy řešíme při naší evangelizaci trvalý nedostatek financí. Předkládám tento projekt s důvěrou ve vaši spolupráci a na památku misionářů-pionýrů!“

Váš Josef Palely, SBD

KDO DÁVÁ, DOSTÁVA, MNOHEM VÍC PŘIJME...

SV. FRANTIŠEK ASSISI

Zpráva ze setkání výkonných ředitelů

Letošní setkání výkonných ředitelů se konalo ve švýcarském Curychu ve dnech 27. – 28. dubna 2004. Českou republiku reprezentoval František Kopečný. Při setkání, které bylo zahájeno modlitbou a chvalozpěvem, informovali výkonní ředitelé jednotlivých národních organizací o činnosti CSI ve svých zemích. Následná diskuse a jednání slouží ke sdílení zkušeností a nápadů, které mohou být vzájemně užitečné. Zasedání bylo dvoudenní. Tentokrát byla hostem i sestra Agapie z Egypta, která vede projekty pro diskriminované koptské křesťany v Egyptě, a spisovatel Mark A. Gabriel, konvertita od islámu.

Annette Walderová-Stückelbergerová setkání shrnula takto: „Drazí bratři a sestry! Když se ohlížím na naše setkání v tomto týdnu, myslím si, že jsme společně prožili požehnaný a plodný čas. Setkání se sestrou Agapií a Markem Gabrielem sice vyžadovalo uzpůsobení našeho programu, bylo ale

zjistěte cenné věnovat jim náš čas a podělit se s nimi o to, co jim leží na srdci. Společně strávená doba nám přinesla povzbuzení pro naši každodenní práci, kdy se mnozí namáháme osamocení a často jakoby opuštěni. Pro budoucí rozvoj naší služby je životně důležité, že jsme stále v pohybu, hledáme příležitosti zvedat naše hlasy a motivovat lidi ke spolupráci s CSI, hájit náboženskou svobodu a pomáhat pronásledovaným. Neztrácejme to ze zřetele a neúnavně využívejme všech možností, dokud nenajdeme otevřené dveře, kterými nás chce Bůh vést. A potom ať máme odvahu udělat potřebné kroky vpřed. Kéž nám Pán žehná a dá nám úspěch v našem poslání.“

Pro Českou republiku je podstatné, že byl přijat návrh Františka Kopečného na konání výroční konference CSI v roce 2010 v Praze. Pro dobu konání konference byla navržena druhá polovina měsíce října 2010.

Kde je kříž nejtěžší

Stále znovu žasneme nad nezájmem a nedůvěrou, když mluvíme a píšeme o masivním pronásledování křesťanů v současné době. Pro media to vůbec není zajímavé téma. A tak se pronásledovaným věnuje jen několik neziskových křesťanských organizací. Jedna z nich – Open Doors (Otevřené dveře) – uveřejňuje pravidelně index pronásledování. Ve svém přehledu hodnotí země body od 0 = úplná svoboda, 100 = úplná nesvoboda, hrubé pronásledování. Podobně je zaměřena také mapa CSI, která je k dispozici na našich webových stránkách.

Pro naše příznivce je většina skutečností známá. 200 až 230 milionů křesťanů je pro svoji víru utiskováno společensky nebo práv-

ně, ohrožováno, vězněno, fyzicky napadáno a mučeno. V celkovém počtu pronásledovaných pro náboženské přesvědčení představují křesťané plných 80 procent. Vloni pro víru v Krista přišlo o život 175 000 křesťanů. Tato hrůzná čísla jsou jen vrcholem ledovce. V zemích, kde se nacházejí v menšině, jsou křesťané denně ponižováni, vytlačováni ze společnosti a kráceni ve svých základních lidských právech. Ale pozor, i u nás jsme již menšinou a hlavně naše děti jsou vystavovány posměchu a šikaně. Kolik ještě učí „soužek“, které si svoji funkci nositelů a propagátorů „vědeckého“ světového ná- zoru dobře pamatují a často stále používají.

Téměř čtvrt miliardy křesťanů je ve světě diskriminováno

	Země	2009 ¹	2008	SIP2008	Trend ²	Odchylka ³
1.	Severní Korea	90,5	90,5	1	0	0,0
2.	Saúdská Arábie	67,0	64,5	2	-	0,0
3.	Irán	67,0	64,0	3	-	0,0
4.	Afghánistán	63,0	57,5	7	-	0,0
5.	Somálsko	60,5	54,5	12	-	2,0
6.	Maledivy	60,0	61,0	4	0	0,0
7.	Jemen	57,5	57,5	6	0	5,0
8.	Laos	55,0	56,5	8	0	0,0
9.	Eritrea	55,0	55,0	11	0	7,5
10.	Uzbekistán	54,5	55,0	9	0	0,0
11.	Bhútán	53,5	58,0	5	+	0,0
12.	Čína	52,0	55,0	10	+	0,0
13.	Pákistán	51,0	48,0	15	-	0,0
14.	Turkmenistán	50,0	54,0	13	+	0,0
15.	Komory	50,0	50,0	14	0	0,0
16.	Irák	49,0	42,5	21	-	0,0
17.	Katar	48,0	47,5	16	0	0,0
18.	Mauretánie	48,0	42,5	24	-	0,0
19.	Alžír	46,5	37,5	31	-	0,0
20.	Čechensko	46,0	46,0	18	0	1,5
21.	Egypt	45,5	46,0	19	0	0,0
22.	Indie	45,0	37,5	30	-	0,0
23.	Vietnam	42,5	46,0	17	+	0,0
24.	Myanmar (Barma)	41,5	42,0	25	0	0,0
25.	Libye	41,0	42,5	23	0	0,0
26.	Nigérie (severní)	41,0	37,0	-	0	0,0
27.	Ázerbajdžán	39,5	42,5	22	+	0,0
28.	Omán	39,5	41,0	27	0	6,0
29.	Brunej	38,5	39,0	29	0	1,5
30.	Súdán (severní)	36,5	41,5	26	+	0,0
31.	Zanzibar	36,0	43,0	20	+	0,0
32.	Kuvajt	36,0	36,0	35	0	0,0
33.	Kuba	35,5	40,0	28	+	0,0
34.	Tádžikistán	35,0	34,5	37	0	0,0
35.	Spojené arabské emiráty	35,0	34,0	38	0	6,0
36.	Srí Lanka	34,5	35,5	36	0	0,0
37.	Jordánsko	34,5	34,0	39	0	0,0
38.	Džibuti	34,0	36,0	33	0	0,0
39.	Turecko	33,0	36,0	34	+	0,0
40.	Maroko	32,5	33,0	40	0	1,5
41.	Indonésie	30,5	26,0	47	-	0,0
42.	Palestina	29,5	29,5	42	0	1,5
43.	Bangladéš	29,0	26,0	48	-	0,0
44.	Bělorusko	28,0	30,0	41	0	5,0
45.	Etiopie	28,0	28,0	43	0	5,0
46.	Sýrie	28,0	27,5	44	0	0,0
47.	Tunisko	26,5	26,5	46	0	0,0
48.	Bahrajn	26,0	27,5	45	0	1,5
49.	Keňa (severovýchod)	24,5	26,0	49	0	0,0
50.	Kazachstán	22,0	8,5	+	0	

1 Body: 0 = plná svoboda 100 = plný útlak

2 Trend: „+“=nejméně 2,5 bodu níže než v minulém roce / „-“= nejm. 2,5 bodu vyšší / „0“= ne větší než 2,5 změna bodů

3 Odchylka eventuelně na základě chybějících nebo ne plně ověřených informací nepřiděleny body

Vysvětlení ke světovému indexu pronásledování (SIP)

SIP je seznam 50 zemí, ve kterých jsou křesťané pro svou víru pronásledováni nebo trpí újmu. SIP byl poprvé uveřejněn v roce 1993. Je výsledkem intenzivního posuzování násilí na křesťanech ve sledovaném roce nebo je odborníky hodnocen vývoj náboženské svobody v dané zemi. K tomu organizace Open Door dále využívá svůj systém anketních listků a dotazníků s 50 otázkami, který vyplňují většinou její domorodí spolupracovníci nebo církevní představení. Výsledky jsou ohodnoceny body, které pak vypovídají o situaci křesťanů v dané zemi a o jejím vývoji. Celkové bodové ohodnocení je potom podkladem pro sestavení tabulky pro sledovaných 50 států.

Sledovány jsou různé stránky náboženské svobody:

Právní a oficiální statut křesťanů

- Je náboženská svoboda zaručena ústavou a je zakotvena v zákonech?
- Mají občané právo konvertovat ke křesťanství?

Skutečné postavení křesťanů žijících ve sledované zemi

- Jsou křesťané za svou víru popravováni?
- Jsou křesťané pro svou víru vězněni, trestáni nucenou prací nebo posíláni na psychiatrii?

Hospodářské a obchodní omezování náboženské svobody

- Mohou křesťané vydávat a rozšiřovat křesťanskou literaturu?
- Je publikační činnost křesťanů v zemi cenzurována nebo zakázána?

Faktory vedoucí k podkopání náboženské svobody v zemi

- Jsou napadána místa, kde se scházejí křesťané?

V žebříčku došlo v loňském roce ke značným přesunům. Afghánistán například „po-

stoupil“ ze sedmého na čtvrté místo mezi islámskými zeměmi. Podobně dramatická situace je i v Somálsku. Tento východoafrický stát se „vyhoupl“ z 12. na 5. místo a dostal se mezi africkými zeměmi na první místo v porušování lidských práv.

Hruza pro křesťany – Severní Korea

Již roky vede Severní Korea jednoznačně v SIP. Země, ve které je pošlapána nejen náboženská svoboda, ale kde je pronásledování křesťanů snad vůbec nejtěžší. Severní Korea se snaží získat nukleární zbraně a rakety s dlouhou dráhou letu bez ohledu na to, že hladem trpí prakticky veškeré obyvatelstvo. Během roku jich tisíce umírají hladem a zimou, a co teprve ti v koncentračních a pracovních táborech! Režim dává na zbrojení kolem 30 % hrubého domácího produktu. Zatímco bohatí Severokorejci si zdobí domy uměleckými předměty a zbožím z ciziny, nemají chudí často ani to nejnnutnější k životu.

Opatření proti křesťanům neustále sílí a snaha odhalit a zničit podzemní církev roste. Určitá naděje se může zakládat na možném zhroutilu diktatury vedené Kim Čong-ilem, ke kterému může dojít v nejbližší době. Byl by to průlom do celého systému a otevření možnosti šířit evangelium v zemi, kde je téměř neznámé. Analytici však za atomovými testy a agresivní politickou rétorikou Severní Koreje vidí hlavně snahu režimu zajistit pokojné nástupnictví nejvyššího představitele. Optimismus tak může být předčasný.

Počet severokorejských věřících se odhaduje na 400 tisíc. Spoléhají se na naši podporu, naše modlitby. Zvláště ti, co musí „žít“ v koncentračních táborech. Hůře už snad být nemůže. To minimum jídla, co dostávají, jim je naléváno do koryt jako prasatům. Pracují denně 16 hodin, často v zimě a mrazu. Kombinace hladu a mrazu si vybírá daň, mnoho jich umírá na zápal plic. Trvale jsou vystaveni násilí a krutosti ze strany dozorců.

Sousední Čína je bohužel na nelichotivém 12. místě. Mimo jiné vězni také křesťany,

kteří se snaží pomáhat běžencům ze Severní Koreje. Číňan Xun Li byl za to uvězněn v roce 2002. Dozorci ho nechali stát venku v mrazu jen ve spodním prádle, a pak šel do pracovního tábora. Podařilo se ale mu utéct, a tak mohl přinést do USA svědectví o krutostech v Severní Koreji i v Číně. Pro tisíce křesťanů však jejich cesta kříže nekončí

šťastně. Proto nemohou ustát naše modlitby, protesty a další aktivity. Vybízí nás k tomu i citát „Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!“

Zpracováno na základě informací z CSI Aktuell

Súdán

Vyhánět čerta ďáblem

Zatykač vydaný proti súdánskému prezidentovi Umaru Bašírovi, který nese odpovědnost za masakry, není jen důvodem k nadějším na spravedlnost. Ve vypjaté atmosféře hrozí, že se pronásledování ocitnou v ještě větším nebezpečí.

Dne 4. března 2009 vydal haagský Mezinárodní trestní soud (ICC) zatykač proti súdánskému prezidentu Umaru Bašírovi. Pro tento krok se rozhodl hlavní žalobce, Argentinec Luis Moreno-Ocampo, na základě pokračujících zločinů proti lidskosti, masových násilností a genocidy. Jedná se o první zatykač, který byl kdy ICC vydán pro-

ti úřadující hlavě státu. President Bašír ale vše popírá. Nicméně dobře doložená fakta potvrzují, že se jeho vláda angažovala v nemilosrdném vyvražďování etnických skupin Zaghawa, Fur a Masalit žijících v regionu Dárfúru. Během šesti posledních let bylo vyhnáno kolem tří milionů osob. To znamená, že posledních šest let každý den průměrně více než tisíc lidí ztratilo své domovy. V tom není započítáno 300 000 mrtvých, jejichž počet den ode dne stoupá. Jako dříve v Jižním Súdánu, tak i dnes arabští ozbrojenci Džandžavid (domorodci nazýváni „ďáblové na koni“) vypalují celé vesnice, zabíjejí a znásilňují. Napadají ženy, které na čas opouštějí přeplněné uprchlické tábory, aby našly potravu a dřevo.

Vypálené vesnice v Dárfúru (CSI)

Proměnlivá hodnocení

Od roku 2003 figuruje Súdán ve Spojených státech amerických na seznamu zemí podporujících terorismus. Stejně jako jeho předchůdce hodnotí prezident Barack Obama konflikt v Dárfúru jako porušení mezinárodního práva a schválil zatykač vydaný ICC. Arabské státy napojené na súdánský režim, stejně jako Rusko, Jihoafrická republika a Čína, se vyslovily proti obvinění prezidenta

Súdánský prezident Umar Bašír (Keystone)

Bašíra. K velkému překvapení mnohých pozorovatelů, i Salva Kiir Mayardit, prezident Jižního Súdánu a první viceprezident Súdánu, se zatčením Umara Bašíra nesouhlasí.

Mírová smlouva ohrožena?

Hlavní starostí zůstává budoucnost mírové smlouvy uzavřené v roce 2005. Byl to koneckonců Bašír, kdo, byť pod silným mezinárodním tlakem, vyjednal s Jižním Súdánem po desetiletích války mír.

Vládní peníze bohužel plynou především do Džuby, hlavního města Jižního Súdánu, a zdaleka ne do venkovských oblastí. Ve městech zničených válkou se obchod obnovuje pomalu. Navracející se uprchlíci se do svých bývalých domovských oblastí hrnou po desetitisících. Ovšem dnes je tento pokrok opět v ohrožení. Volby, které se dle mírové smlouvy měly konat v roce 2009, a ve kterých měl být Bašír volebním lídrem, se uskutečnit jen stěží. Stejně tak referendum o možné nezávislosti Jihu, které se mělo konat v roce 2011, zůstává jen na papíře. Hrozba, že zbraně promluví namísto politiky, je opravdu alarmující. Zatím se chartúmská i jihosúdánská armáda díky příjmům z ropy vyzbrojily až po zuby. Nové kolo násilí mezi jihem a severem země by mohlo vrhnout stín na konflikt v Dárfúru.

Nejistá budoucnost

Pro obyvatele Dárfúru má už nyní Bašírovo běsnění bolestné následky. Dne 4. března 2009 prezident ze země vyhostil více jak tucet humanitárních organizací, které dosud pomohly milionům válečných obětí. Pádem prezidenta také hrozí, že se moci chopí arabští odpůrci mírové smlouvy s Jižním Súdánem z roku 2005. Jeden z jejich zapálených ideologů, islamista Hasan Turábí, vyšel 9. března 2009 z vězení. Ve věku 77 let řídí súdánskou sekci Muslimského bratrstva, hnutí zrozeného v Egyptě. Na jeho pozvání přijel Usáma bin Ladin do Súdánu a členové al-Kaidy absolvovali výcvik v sú-

dánských táborech. Turábí označil Bašírův mír s Jižním Súdánem, uzavřený pod nátlakem americké vlády, za protiprávní. Řízení Mezinárodního trestního soudu proti Umaru Bašírovi není možné brát nutně jako zadostiučinění či důvod k sebeuspokojení. Zatykač nenahradí neúspěch mezinárodního společenství v zamezení první genocidy 21. století. Zůstává otázkou, zdali zatykač poslouží

obětem v Dárfúru, či pomůže upevnit mír v Jižním Súdánu.

Děkujeme za pokračující podporu humanitárního programu CSI v této sužované zemi. Pro mnoho zapomenutých lidí, především stále zadržovaných otroků, představují pomoc a naději. Sjednotme se v modlitbě, aby se události vyvíjely příznivě.

Co je jedinečné na evangeliu

Vracíme se ke knize misionáře Williama Millera „A Christian Response to Islam“ (Křesťanská odpověď islámu). Tentokrát překladem kapitoly o tom, jak mluvit s muslimy. Dr. William McElwee Miller působil v letech 1919 až 1962 jako misionář presbyteriánské církve v Íránu.

Důležitá je odpověď na otázku, co zdůraznit při prezentaci radostné zvěsti muslimům, zdali rozdíly nebo podobnosti. Určitě je dobré začít tím, že křesťané věří, že Bůh je jeden a jen jemu samému se máme klanět. Také můžeme připomenout, že stejně jako oni věříme, že se Ježíš narodil z Marie Panny a dnes žije v nebi. Jak muslim, tak i křesťan si jsou vědomi svých hříchů i toho, že potřebují Boží odpuštění. Mohou být zmíněny i další podobnosti, aby došlo k přátelskému porozumění. To však povede k muslimovu prohlášení: „Jsme opravdu jedno, tak proč mluvit o věcech, které nás oddělují. My, co věříme v Boha, se musíme spojit v boji proti ateistickému komunismu!“

Je nepravděpodobné, že takový postup povede vždy k obrácení muslima na křesťanství. Co ale tedy přivede muslima k opuštění islámu a vložení své naděje do Krista Spasitele? Nejsou to podobnosti, ale velké rozdíly mezi radostnou zvěstí o Kristu a náboženstvím, jehož střed je v Mekce. Je to

rozdíl mezi vírou v milujícího Otce v nebi, který jako správný pastýř hledá ztracenou ovci, dokud ji nenalezne, a odevzdáním se nepředvídatelné vůli všemohoucího Boha, který je mimo vše, co si představujeme, a je tedy nepoznatelný; mezi vložением vlastní důvěry ve spásu a odpuštění v Božího Syna, který zemřel jako oběť za hříšníky, nebo snahou spasit se konáním dobrých skutků, což však nikdy nemůže smazat jediný hřích; mezi následováním živého Pána, který překonal smrt svým vstáním z hrobu třetí den a který je stále se svými učedníky, a konáním poutí k hrobu muže, který je mrtvý 1300 let a jehož hrob není prázdný; mezi možnostmi žít čistý a svatý život v síle Ducha Svatého nebo snahou překonat hřích a satana vlastními silami a žít život, který by se líbil Bohu; buď mít za příklad a vůdce Božího Syna bez viny, nebo „proroka“ z Mekky, který byl podle Koránu jen člověk jako ostatní lidé a měl Bohem přikázáno litovat svých hříchů; mezi smrtí s jistotou okamžitého vstupu do Otceva domu a věčným přebýváním ve svaté přítomnosti Krista a podrobením se děsivému výsledku dvěma anděly s možností skončit v pekelném ohni. Poznání těchto a dalších rozdílů mezi oběma náboženstvími vede nemalý počet upřímně hledajících Boha k volbě „perly velké ceny“, a to za jakoukoliv cenu.

Vytrvale se modleme za muslimy, aby uvěřily v Boha milosrdného a opustili boha, který vyžaduje násilí a lidské oběti.

Bangladéš

FULGAZI, 1. června 2009 (Compass Direct News) - Již téměř čtyři měsíce uplynuly od incidentu, při kterém muslimští vesničané v jihovýchodním Bangladéši jako smyslů zbavení mlátili dva evangelikáni kvůli promítání filmu Ježíš; jeden z křesťanů je stále ošetřován v souvislosti s poškozením nervové soustavy v oblasti kyčle. Dvaatřicetiletý pracovník organizace Christian Life Bangladesh Edward Biswas byl 5. května přijat do fyzioterapeutického centra v Alabakthu. Dr. Mohammad Saifuddin Julfikar korespondentovi agentury Compass řekl, že zranění, která Biswas při útoku 8. února v distriktu Feni (přibližně 150 kilometrů jihovýchodně od Dháky) utřil, vedla k neurologickým komplikacím v oblasti kyčle. „Kyčelní kloub se ocitl mimo svou pozici a jedna z kostí byla zlomena,“ poznamenal Julfikar. Biswas korespondentovi agentury Compass řekl, že společně s jedenadvacetiletým Dolonmoyem Tripurou poprvé promítali film Ježíš 7. února v soukromém domě v osadě Chandpur. Následující den večer jej několik vesničanů požádalo, aby film promítal také u nich doma; evangelikáni jejich prosbu odmítli, neboť vytušili, že se jedná o léčku. „Následně nás odvedli na školní dvůr, kde nás k promítání přinutili,“ uvedl Biswas. „Po dvaceti minutách z první cívky se na nás muslimští vesničané znovu vrhli. Upadli jsme na zem, ale nepřestávali do nás kopat a bít nás pěstmi.“ Zatímco je 15 nebo 20 muslimů mlátilo, incidentu přihlíželo přibližně 200 dalších lidí, kteří přišli na promítání, dodal Biswas.

Čína

8. května 2009 (Compass Direct News) - Podle americké vládní instituce docházelo v loňském roce v Číně k dalším případům obtěžování, zatýkání a mučení členů neregistrovaných náboženských skupin, přestože čínský oficiální představitel toto tvrzení rezolutně odmítl. Poté co americká Komise

pro mezinárodní náboženskou svobodu (U.S. Commission on International Religious Freedom, USCIRF) minulý týden doporučila ponechání Číny na seznamu nejzávažnějších porušovatelů náboženské svobody sestavovaném ministerstvem zahraničí Spojených států, mluvčí čínského ministerstva zahraničí označil zprávu USCIRF za „snahu pošpinit Čínu“. Autoři zprávy uznali, že „v mnoha částech země došlo k posílení svobody co se týče možností účasti na oficiálně schválených náboženských akcích,“ současně však poznamenávají, že se pronásledování příslušníků neregistrovaných náboženských skupin rozšířilo také na hrstku právníků, kteří se odvážili křesťany hájit u soudu. V 17 provinciích bylo v loňském roce zatčeno nejméně 764 protestantských vedoucích a členů domácích společenství, z toho 35 bylo odsouzeno k ročnímu nebo delšímu odnětí svobody. Podle vyjádření ministerstva vnitra celkový počet zadržených členů protestantských domácích společenství a „podzemních“ katolických skupin možná dosáhl několika tisíc. Ke značnému úpadku náboženské svobody došlo také v muslimsko-ujgurských a tibetsko-budhistických oblastech, uvádí se ve zprávě. V květnu 2008 policisté zatklí církevního vedoucího Lou Yuanqi v převážně ujgurské autonomní oblasti Sin-ťiang a obvinili jej z „podněcování separatismu“ a „zneužívání pověr k oslabení pozice zákona“. Soudce odmítl zahájit spor kvůli nedostatečným důkazům, nicméně Yuanqi zůstal ve vazbě až do svého propuštění na kauci 24. dubna.

Egypt

ISTANBUL, 29. května 2009 (Compass Direct News) - Policisté tento měsíc propustili na svobodu dva Kopty neprávem zadržené v souvislosti s vraždou muslima při útoku na klášter Abu Fana v Egyptě v květnu 2009, později je však zatklí znovu v rámci kampaně usilující o zastrašení místních věřících.

O situaci informoval jejich právní zástupce. Zadržované křesťany nejvíce znepokojuje skutečnost, že se o jejich osudu pravděpodobně rozhodne mimo soud, v rámci takzvaných „smířčích setkání“. Státní prokurátor řešící případ neoznámil výsledky svého šetření ani totožnost skutečného vraha a čeká na výsledky mimosoudních rozhodnutí mezi Kopty a místními muslimy. Bratři Refaat a Ibrahim Fawzy Abdovi strávili ve vazbě již rok. 3. května byli propuštěni na kauci, útvar státní bezpečnosti v Mínya však vydal nový zatykač a 20. května byli „v zájmu bezpečnosti“ zatčeni znovu. (Egyptský trestní řád umožňuje příslušníkům bezpečnostních složek zadržování občanů bez uvedení důvodu.) Zástupci skupin zabývajících se ochranou lidských práv tvrdí, že ministerstvo vnitra spolupracuje s místní policií a vyšetřujícím prokurátorem ve snaze udržet křesťany ve vazbě, vynutit z nich doznání a vytvořit dojem, že útok na klášter Abu Fana zavinili sami křesťané. „Policisté je zadrželi ‚v zájmu bezpečnosti‘, přestože nemají žádné důkazy,“ prohlásil Ibrahim Habib, předseda sdružení United Copts of Great Britain. „Snaží se uchlácholit islamisty a tak dělají obětní beránky z křesťanů.“

Indie

Manipur - Patně hinduističtí nacionalisté 10. května vypálili dvě církevní budovy v Phumlou a Phayengu a 11. května ještě jednu v Taolougu. Podle zprávy Indického evangelikálního společenství 10. května přibližně ve 22:40 příslušníci nedávno založené [extrémistické] skupiny napadli baptistickou modlitebnu a katolický kostel v Phumlou a Phayengu a následující den zaútočili na budovu Společenství evangelikálních církví (Evangelical Churches Association) v Taolougu. Požár zničil části budov, nábytek, kazatelny, záchlony, podložky na sezení, mikrofony a reproduktory. Madhu Chandra, generální tajemník Celoidické křesťanské rady, v rozhovoru pro agenturu Compass poznamenal: „Sérii útoků na křesťany mají pravděpodobně na svědomí místní zastánci

ideologie hindutvy, kteří se zaměřují na křesťany v Meitei. Zaslali jsme memorandum ministerskému předsedovi spolkového státu, ve kterém jsme vyjádřili své obavy a požádali o bezodkladnou intervenci.“ Policisté sepsali První informační zprávu, nicméně v době zveřejnění této zprávy nebyl nikdo zatčen.

NOVÉ DILLÍ, 21. května 2009 (Compass Direct News) - Indičtí křesťané si zhluboka vydechli po drtivé porážce hinduistické nacionalistické strany ve volbách do zákonodárského shromáždění na úrovni federace i ve spolkovém státě Urísa, ve kterém v loňském roce došlo ke žhářským útokům a pouličním nepokojům namířeným proti křesťanům. Již podruhé za sebou zvítězila středová strana, nicméně obavy z pronásledování příslušníků menšin stále přetrvávají. Ve východoindické Urise dnes převzala otěže místní středová strana Biju Janata Dal a zítra složí přísahu nová federální vláda vedená ministerským předsedou Manmohanem Singhem, který bude již podruhé zastupovat Jednotnou pokrokovou alianci (United Progressive Alliance, UPA), vedenou středolevicovým Indickým národním kongresem, všeobecně známým jako Kongresová strana. Jednoznačná porážka hinduistické extrémistické strany Bharatiya Janata Party (BJP) byla překvapením. Představitelé strany doufali, že BJP prospěje radikální hinduistický image a tak za osobnost kampaně zvolili Narendru Modiho, obviněného z organizace pogromu na muslimy v západoindickém spolkovém státě Gudžarát v roce 2002.

Irák

ISTANBUL, 28. dubna 2009 (Compass Direct News) - V neděli 26. dubna bylo při dvou samostatných incidentech postřeleno celkem pět členů chaldejské katolické církve ve svých bytech v Kirkúku. Tři z nich přišli o život, zbývajících dva utrpěli zranění. Suzan Latif David a Muna Banna David byly zavražděny v deset hodin večer na předměstí tohoto severoiráckého města. O několik minut později byli ve stejné oblasti postřeleni

Yousif Shaba a jeho synové Thamir a Basil. Sedmnáctiletý Basil zranění podlehl, Yousif Shaba a Thamir se nacházejí v kritickém stavu. Jeden z devíti podezřelých mužů pochází z Ramadi, někdejší základny povstalců, a je podezřelý z kontaktů na al-Kajdu. Agenturu Compass o tom informoval místní zdroj. Křesťané z chaldejské církve nejvíce trpí v severoíráckém Mosulu, odkud od začátku násilností loni v říjnu uprchly již tisíce rodin. Kirkúku se sektářské násilí zatím vyhybalo. Právě proto jsou duchovní přesvědčeni, že se pětice křesťanů stala terčem útoků pouze kvůli svému náboženskému vyznání. „Byly to [v obou případech] mírumilovné křesťanské rodiny, jejichž členové se neangažovali v politice ani ničem podobném,“ uvedl P. Emanuel Youkhana z ,Íráckého křesťanského humanitárního programu Nohadra‘. „Do čeho se zapletli, že se museli stát terčem tak brutálních útoků?“

Irán

20. května 2009 (Compass Direct News) - Ve snaze umlčet křesťanského obhájce lidských práv žijícího v Anglii íránští policisté zatklí jeho muslimského otce a šest dní jej vyslýchali; propustili ho teprve včera. Dva-

ašedesátiletý důchodce Abdul Zahra Vashahi, který má problémy se srdcem, byl zatčen ve čtvrtek 14. května ve městě Bandar Mahshahr na jihozápadě Íránu a vyslýchán v souvislosti s aktivitami svého syna, křesťanského obhájce lidských práv, který od roku 2003 žije v Anglii. Abdulův syn, John (Reza) Vashabi, se obrátil ke křesťanství právě v Anglii, kde v roce 2008 založil Iranian Minorities Human Rights Organization (Organizace na [ochranu] lidských práv íránských menšin, IMHRO). V únoru Vashabiovi staršímu zavolali místní policisté a varovali jej, že pokud jeho syn neukončí své aktivity, skončí ve vězení místo něj. Vashabi mladší k situaci poznamenal, že od založení IMHRO íránské státní orgány vyvíjejí na jeho rodinu (se kterou se neviděl již šest let) značný tlak. „Jedná se o ukázkový případ pronásledování, ke kterému může docházet, i když opustíte zemi,“ uvedl dnes Vashabi v telefonickém rozhovoru s korespondentem agentury Compass. „Pouze dokazuje, jak daleko jsou státní orgány ochotny zajít, pokud jim to umožníme. Doma mluvit nemůžeme a když se odstěhujeme do Evropy, stále nás chtějí umlčet - jedná se o velmi znepokojivý signál.“

PODĚKOVÁNÍ DÁRCŮM

Srdečné díky těm,

kteří přispěli převodem z účtu v dubnu a květnu:

Dominik Rubas, Vladimír Benák, Daniela Nováková, Mgr. Petra Macíčková, Hedvika Říhová, Alena Frajťová, Ing. Jaroslav Branžovský, Růžena Lidáková, Božena Petrásková, Pavel Nečas, MUDr. Ludmila Kopecká, Roman Duba, Dr. Ludmila Martinková, Klášter sester Navštívení P. Marie, P. Luděk František Juchelka, JUDr. Jiří Fleischer, Mgr. Miroslav Adlt, Jan Blahuta, Ivan Klabal, Eugenie Miškovská, Marie Radíkovská, Zdenka Boráková, Marie Martišková, MVDr. František Reichel, Markéta Zelinková, Ing. Roman Havránek, Anna Srbová, MUDr. Samer Asad, Jiří Brauner, Jana Světlá, Elena Cásková, Eva Kadlecová, Marcel Turičik, Irena Muhlová, Ing. Jaroslav Záleský, Ivo Křížka, Miroslav Machovský, Monika Zechovská, Mgr. Iveta Černá, Jan Malý, MUDr. Anna Velková, Veronika Nováková, Jan Benda, Mgr. Hana Palová, Hana Čermáková, Hana Borková, Vladimír Kamas, Tomáš Bayer, Pavla Papicová, Mgr. Zdeněk Dubský,

Ing. Vladislava Kácalová, Ing. Borek Tichý, PhDr. Jana Mančalová, Mariana Felnerová, Mgr. Bohumil Poláček, Dušan Zeman, Karel Snížek, Blažena Králíková, Ludmila Běhanová, Jaroslav Kašpařík, Pavel Chalupník, Mgr. Josef Viček, Marie Fenclová, Sylva Potůčková, Markéta Salvětová, Ing. Jan Kureš, Ing. Daniel Žingor, Ivan Ditrich, Mgr. Miroslav Cano, Ing. Jiří Kadlec, Vladimír Benák, Anděla Švecová, Petr Procházka, Daniela Nováková, Růžena Lidáková, Mgr. Petra Macíčková, Roman Duba, Magdaléna Knorková, Dominik Rubas, Mgr. Marcela Němečková, Oldřiška Francová, Marie Eisensteino-ová, František Pospíšil, Marcel Turičik, Ing. Václav Trča, Mgr. Miroslav Adlt, Marek Neustupný, P. Josef Hádek, Marie Legnerová, Anna Binková, Ing. arch. Stanislav Žalud, Eugenie Miškovská, Marie Radíkovská, Zdenka Chalupská, Zdenka Boráková, Ing. František Kava, Pavel Smola, JUDr. Jiří Fleischer, Ivan Klabal, Josef Soukop, Markéta Zelinková, Jan Blahuta, Josef Hurbiš, Jan Frait, Štěpánka Klečková, Elena Cásková, Irena Muhlová, Ing.

Jaroslav Záleský, Ivo Křížka, Monika Zechovská, MUDr. Anna Velková, Veronika Nováková, Tomáš Bayer, Hana Čermáková, JUDr. Ladislav Lamač, Jan Malý, Jan Benda, Hana Borková, Mgr. Zdeněk Dubský, Ing. Vladislava Kácalová, Ing. Borek Tichý, PhDr. Jana Mančalová, Mariana Felnerová, Mgr. Bohumil Poláček, Dušan Zeman, Pavel Vrbenský, Jana Světlá, Alena Frajťová, Ing. Tomáš Sedlák, Vladimír Benák, Markéta Salvětová, Ing. Daniel Žingor, Tomáš Došek, Marie Harsová, Antonín Kráčmar.

Díky také všem, kteří přispěli dary poštovními poukázkami nebo jinak:

Vlasta Nováková, Růžena Horáčková, Marie Procházková, MUDr. Alois Šamárek, Anna Řezničková, František Novotný, František Foral, Kamil Kulíha, Jiří Pala, Marie Šrámková, Helena Holcová, Jaroslava Holá, Karel Zákopal, Luděk Synek, Marie Hunčová, Marie Cabejšková, Miroslav Navrkal, Ludmila Tedeschiová, Vladimír Hanzelka, Anežka Kovaříková, Jiří Ondruš, Růžena Bodláková, Marie Melicherová, Václav Grym, Vlasta Vránová, Blanka Petrovická, Vladimír Rýznar, Růžena Stránská, Jaroslava Kašicová, Josef Krůžela, Stanislav Fouček, Terezie Kurková, Anna Klímková, Stanislav Schindler, Alena Kavanová, Marie Souláková, Jan Tomek, Josef Wimmer, Martin Hanousek, Kovářkovi, Smrčkovi, Jiřína Horáková, Anna Zajícová, Jaroslava Jarolímková, Marta Železná, Monika Kabelková, Anežka Zikmundová, Jaroslava Podestátová, Marie Vašinová, Alena Frajťová, Zdenka Peřinová, Jiřína Zemanová, František Hradil, Růžena Bartošová, Věra Spisarová, Miloslava Heynková, Martin Hlaváček, Anna Gebauerová, Vaculovičovi, Augustin Mario Petřík, Hana Soběslavová, Marie Ježová, Milada Marková, Redemptoristé Frýdek-Místek, Olga Říhová, Jiří Buchta, Lucie Bublánová, Anna Tomková, Marie Kášková, Josef Bílek, Růžena Horáčková, Miroslav Pořízek, František Brůna, Ludmila Štěpánková, Jan Klement, Marie Buráňová, Antonín Dostál, Markéta Mrk-ová, Jindřich Caletka, Eva Němcová, Jaroslav Januška, Růžena Buchtová, Anna Tomková, Josef Obdržálek, Irena Schwarzová, Zdislava Beyerová, Marek Machala, Anděla Jargusová, Stanislava Šlosarová, Magda Grimová, Karel Skříčka, Nada Dubnová, Premonstráti Teplá u Toužimě, F. Hartig, Jiřína Voldánová, Luděk Vondrák, Miloslava Nemravová, Františka Číhalová, RNDr. Martin Musílek, Drahomír Budinská, Anna Bartošová, Věra Janů, Věra Písaříková, Jaroslava Kašicová, Martin Šeliga, Věra Frydrychová, Ing. Jiří Řezniček, Růžena Purkrábková, Jiří Barhoň, Gizela Gutknechtová, Božena Jašková, Anastázie Mačková, Marie Šeligová, Jiří Šoustar, Josefa Falco-ová, P. Vojtěch Šíma, Závalovi, Anna Šubrtová, ŘK farnost Jeseník, Jaroslava Mikulášková, Jana Janatová, Vlasta Kurková, Zdeněk Jun, Marie Michalíková, P. Petr Dokládál, Emilia Průchová, Františka Evanžinová, Vlasta Hradská, ŘK farnost Bohdalov, Eva Procházková, Stanislav Vaněk, Bohumila Ministrová, Jana Marková, Milena

Chladová, Bojanovských, Jaroslav Gottwald, Karel Palata, Marta Holubová, Ing. Vladimír Vašků, Hana Kadeřáb-ová, Zdena Troblová, Marie Zochová, Jana Krejčová, Jolana Žilková, Jan Jón, Anna Marešová, ŘK farnost Bořislav, Michal Badura, Jana Tichá, Karel Kříž, Marie Hamerníková, Božena Kaniová, Jitka Lišková, Humpovi, Jiřina Vaňková, Antonie Mičáková, Hana Soběslavová, František Segeta, Jaroslav Pálek, Květoslava Šimonová, Zdenka Kunžová, Libuše Kampasová, Marie Slezáková, Anna Růžičková, Václav Schneider, Božena Votíková, Rudolf Prandner, Ludmila Dohnalová, Ing. Pavel Horák, Alois Sekanina, Ladislav Zapletal, Hana Janovská, Václav Kytíl, Vladimír Polcar, Alena Frajťová, Farní Charita Hovorany, Marta Hloučová, Ludmila Gajdošíková, Jiřína Horáková, Anna Klímková, Přemysl Vaněk, P. Jan Vidlák, Anna Zbranková, Marie Beránková, Věra Písaří-ová, Helena Mindáková, Josef Lačko, Josef Stoklásek, Vít Hobza, Marie Pesanová, Mgr. Hayato Okamura, Helena Brabencová, Běla Holečková, Adolf Bedřich Stroner, Marie Páralová, Drahomíra Voláková, František Čápek, Marie Očenášková, Agnesa Vlasková, Marie Dobeš-ová, Miroslav Navrkal, Jan Tomek, Marta Železná, Jiřina Voldánová, Tomáš Prokop, František Matoušek, Anežka Kovaříková, Františka Křížková, Anna Kolečkářová, Růžena Bartošová, Karel Kristen, Stanislava Šebová, Marie Knotková, Jan Měcháček, Anna Zajícová, Ctírad Trávní-ček, Vlasta Pavlíková, Anna Píchová, Františka Ickertová, Václav Kytíl, Josef Smutný, Drahomíra Varmužová, Eliška Halačková, Stanislav Schindler, Helena Kacálková, Mgr. Marcela Uhrová, Marie Polcrová, Karel Gleisner, Ing. Jaroslav Záleský, Anežka Drábecková, Marie Mahda-lová, P. Jan Vidlák, Miroslav Valíček, Růžena Melasová, Miloš Kasenčák, Růžena Horáčková, Františka Štefflová, Dr. Jan Balhar, MUDr. Eva Dratková, Anežka Šváčková, Růžena Buchtová, Ludmila Stillová, Ondřej Beneš, Dagmar Fešárková, Miluše Procházková, Marie Pouličková, Josef Bílek, Křesť. sbor Lomnice n. Popelkou, Blanka Ři-čánková, Jiřina Pospíšilová, Jiří Žlebek, Augustin Jaro-límek, Ludmila Smejkalová, Ing. Jaroslav Záleský, Pavel Černošlák, Jaroslav Švorc, Marie Kášková, Zdenka Bíl-ková, Cecilie Hovadíková, Redemptoristé Frýdek-Místek, Hermína Balnarová, Marie Balíková, Štefan Poor, Teré-zia Ondrušková, Dr. Alois Beránek, ČÍHAL REALITY.

Děkujeme také všem, kteří nechtějí být uváděni nebo jejichž jména nebyla čitelná.

Prošba

Naše CSI již delší dobu uvažuje o přemístění do Prahy. Proto se obracíme na naše pražské příznivce s žádostí o poskytnutí prostor pro CSI, aby mohla působit v hlavním městě. Další možností je také předání vesla ochotným rukám v Praze. Velmi se nám osvědčilo pracovat ve vlastním bytě. Máme však letos 70 let a musíme stejně hledat pokračovatele v poslání pomoci pronásledova-ným. FK

Křesťanská mezinárodní solidarita

P. O. Box 8
750 11 PŘEROV
CZECH REPUBLIC

O.P.

P.P.
708 03/2002
751 51 Přerov 1

Prosba

Dárci a příznivci, kteří posílají svůj peněžní dar poprvé, ať laskavě oznámí svou adresu. Vedení CSI děkuje za porozumění.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI
P. O. Box 8
750 11 Přerov

Tel: 581 203 438

e-mail: csi@csi-cr.cz

Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:

ČSOB Československá obchodní banka
č.ú. 0278125043 / 0300

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídají
Ing. František Kopečný a Mgr. Petr Matyáš

MK ČR E 12619

Tisk EURO-PRINT Přerov s.r.o.

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSA-NÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.